

HET HEILIG HUWELIJK (6) – bijzonder kostbaar hjms

Geliefde broeders en zusters, het Woord van God spreekt op vele plaatsen over het huwelijk en het valt mij op dat er steeds weer een héél hoge waarde toegekend wordt aan het huwelijk. Overigens ook aan de echtgenote. Dit laatste waarschijnlijk omdat wellicht veel mannen geneigd zijn om hun vrouw onvoldoende te waarderen. In dit studiedeel over het huwelijk zal ik nader ingaan op de waarde van het huwelijk.

Het huwelijk is hoog verheven

Broeders en zusters, laten we beginnen met het lezen van de woorden van de apostel Paulus in Hebr. 13:4 – *“Het huwelijk is eerlijk onder allen, en het bed onbevlekt; maar hoereerders en overspelers zal God oordelen.”*

Het gaat mij om het woordje *“eerlijk”*. Dit woord komt van het Griekse *“timios”* en betekent *“als van grote prijs, kostbaar, in ere gehouden, geacht, hoog verheven, bijzonder dierbaar”*. Ja, broeders en zusters, zó ziet God ons (christelijk) huwelijk! Namelijk kostbaar, van grote prijs en zeer dierbaar! Zo dierbaar dat het huwelijk in ere moet worden gehouden.

Echtparen die beseffen dat hun huwelijk hoog verheven en kostbaar is en die beseffen met welke ogen God naar hun huwelijk kijkt, zullen dan ook hun uiterste best doen om dit huwelijk altijd rein en heilig te bewaren. Dat kán niet anders!

Het huwelijk is als een kostbaar juweel, als een prachtige gouden halsketting versierd met edelstenen. Die dure ketting wordt in een prachtig houten kistje bekleed met fluweel gelegd en vervolgens in een sterke kluis opgeborgen. En soms wordt de ketting tevoorschijn gehaald en bewonderd en opgewreven tot hij glimt als een spiegel. Maar broeders en zusters, die ketting moet wél regelmatig gedragen worden om aan zijn functie te voldoen. Zo is het ook met het huwelijk. Uitermate kostbaar, doch het huwelijk moet dagelijks opgewreven en uitgeoefend moet worden.

Hebr. 13:4 – *“..... en het bed onbevlekt; maar hoereerders en overspelers zal God oordelen.”*

Broeders en zusters, de Heilige Geest achtte het in dit schriftdeel wederom nodig, zoals vaker in het Woord van God (1 Cor. 6:10; Openb. 21:8) om specifiek bekend te maken, dat Gods oordeel is weggelegd voor hoereerders en overspelers. Hij waarschuwt ons ernstig! God laat niet met zich spelen en niet met zich sollen, hoewel Hij heel geduldig is. Het oordeel zal immers een eeuwig verderf zijn.

Wat overspel is, zal genoegzaam bij iedereen bekend zijn, namelijk sexuele gemeenschap hebben met een andere man of vrouw dan degene met wie men getrouwd is. Maar de in de bijbel gebezigde uitdrukkingen *“hoererij”* en *“ontucht”* komen van één en hetzelfde zeer beladen Grieks woord *“porneia”*. Het woord *“pornografie”* is hier van afgeleid. Het woord voor een *“ontuchtige”* is *“ pornos ”* en dit woord wordt in het Woord in één adem genoemd met overspelers en mannen die homoseksuele praktijken uitoefenen (1 Cor. 6:9). 1 Cor. 6:18 roept ons op om weg te vluchten van alle hoererij: *“Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam.”*

Mannen en vrouwen die hun huwelijksbed onbevlekt willen houden, zullen dan ook moeten beseffen dat niet alleen de overspelige daad zonde bij God is, maar dat óók de onreine begeerte naar een andere vrouw of man reeds zonde is. Matt. 5:28 – *“Maar ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar gedaan.”*

Zo is ook het hebben van onreine ogen door zich bijvoorbeeld te laven met sexprogramma's op de televisie of op het internet een grove zonde.

Broeders en zusters, net als Job moeten wij een verbond maken met onze ogen om niet met onreine ogen naar het andere geslacht te zien. Job 31:1 – *“Ik heb een verbond gemaakt met mijn ogen; hoe zou ik dan acht gegeven hebben op een maagd?”*

Met de hulp van Jezus zullen wij de verleidingen kunnen wederstaan. Ps. 119:37a – *“Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid zien;*”

En soms zijn harde en rigoreuze maatregelen noodzakelijk zijn (Matt. 18:9; Mark. 9:47). Mark. 9:47 – *“En indien uw oog u ergert, werpt het uit; het is u beter maar een oog hebbende in het Koninkrijk Gods in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden;”*

U leest hier dat onze liefdevolle Jezus ons waarschuwt voor het oordeel middels het hellevuur. Beseft u dat Hij straks de Rechter zal zijn, die de macht heeft om dit vreselijke oordeel uit te spreken?

Broeders en zusters, gebondenheid aan onreinheid is niet alleen een probleem in de wereld. Volgens diverse (wetenschappelijke) onderzoeken verricht onder christenen, blijkt een verbijsterend hoog percentage van de mannen in meer of mindere mate aan verborgen seksuele onreinheid te zijn gebonden (verslaafd). En getuige de stortvloed van televisie-programma's die handelen over de seksuele vrijmaking van vrouwen en hoe zij het beste van sex kunnen genieten, zal die gebondenheid aan sex wel niet alleen tot de mannen beperkt blijven. Het betreft hier een gebondenheid welke jarenlang kan duren. Jarenlang, omdat men tegenwoordig dood wordt gegooid met sex. Men kan er nauwelijks aan ontsnappen. Vrijwel elke reclameboodschap is sex-gerelateerd. In vrijwel elke film of magazine komt sex voor. Pornoprogramma's op de televisie, gepresenteerd als informatief en overgoten met een psuedo-wetenschappelijk sausje, zijn heel normaal geworden.

Bent u geneigd om toch steeds maar in die etalage van die pornowinkel te kijken? Loopt u dan alstublieft, alstublieft, alstublieft, een andere route door de stad. Speelt u niet met uw eeuwig behoud! Kijkt u steeds weer naar die sexprogramma's op de televisie? Zet hem op tijd af en leest u in plaats daarvan een stuk in de bijbel. Kijkt u in uw werkkamer of op de zolder op uw computer naar sex-websites? Breng uw computer naar de huiskamer, zodat u zich niet in het verborgene terug kunt trekken.

Maar weet u wat de meest rigoreuze maatregel is, waardoor u geestelijk gezien uw onreine ogen uitwerpt? Belijdt uw zonden en onreinheid, niet alleen bij Jezus, maar óók bij uw man of uw vrouw of desnoods in de gemeente. Dan maakt Jezus u volkomen vrij.

Maar geliefde broeders en zusters, óók seksuele buitensporigheid en of beestachtigheid in het huwelijksbed met betrekking tot onze eigen man of vrouw zijn zonden. Man en vrouw mogen zich lichamelijk met elkaar verenigen en ook van elkaar genieten. Sexualiteit is immers óók een geschenk van God (Spr. 5:18-19; Pred. 9:9; 1 Cor. 7:5), maar altijd binnen Zijn voorwaarden. God accepteert geen ongeremde wellust (Jer. 5:8; Hos. 4:15-16) en het huwelijk is niet bestemd voor het bevredigen en botvieren van onze vleselijke lusten, óók niet als het gaat om de seksuele gemeenschap met onze eigen man of vrouw. Het bedenken des vleses zal tot onze dood leiden (Rom. 8:6-7).

Het huwelijk is bestemd voor wederzijdse hulp en ondersteuning zodat man en vrouw samen met hun kinderen in dienst en ter ere van God leven. En iedereen die op welke wijze dan ook van dit goddelijke model voor het huwelijk afwijkt, die zondigt tegen God.

“Zonde” is in het Hebreeuws *“cheet”* of *“chatta'ah”* (חַטָּא or חַטָּאָה). Dit woord is afgeleid van het werkwoord *“hecheetie”* (הִחַטִּי) dat *“het doel missen”* betekent. Door niet te voldoen aan Gods model voor het huwelijk, missen wij Zijn doel met het huwelijk! Dat is zonde!

Welke zonde pleegt men dan, vraagt u zich af?

Men maakt zich dan in principe schuldig aan het niet nakomen van de voorwaarden van het huwelijksverbond dat onder Gods condities en onder Zijn aanwezigheid werd gesloten. Met andere woorden, men pleegt dan contractbreuk. En omdat het hier een echtelijke verbond betreft, pleegt men precies gezegd echtbreuk.

Dus echtbreuk is het verbreken van het huwelijk zoals God het bedoelde, of het niet nakomen van Zijn voorwaarden. Door overspel, door onreinheid toe te laten en door niet aan Gods plan te beantwoorden.

Broeders en zusters, God heeft aan ieder van ons zijn eigen vrouw en eigen man gegeven, opdat wij niet hoereren met andere mannen en vrouwen.

1 Cor. 7:2 – *“Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben.”*

Hetzelfde kunnen we ook in Efez. 5:22,24-25,28,33 lezen.

Het bijvoeglijk naamwoord *“eigen”* in *“eigen vrouw”* is in het Grieks *“heautou”*, dat eigenlijk een persoonlijk voornaamwoord is en in casu *“hemzelf”* betekent.

Het bijvoeglijk naamwoord *“eigen”* in *“eigen man”* is in het Grieks *“idios”* en betekent *“persoonlijk, particulier, eigen”*.

Ik versta hieruit dat de vrouw een deel van de man is en omgekeerd en dat zij persoonlijk voor elkaar zijn bestemd. Zie ook Deel 3a en 3b over de schepping van man en vrouw en de instelling van het huwelijk. Er is in het Woord van God geen enkele ruimte voor een andere man of vrouw. De mens mag slechts zijn *“eigen”* man of vrouw hebben.

Gezien de frase *“om der hoererijen wil”* worden deze schriftgedeelten altijd zo uitgelegd, dat een man of vrouw tijdens hun huwelijk geen andere vrouw of man mag hebben, m.a.w. niet overspelig mogen zijn. Desalniettemin kunnen we deze teksten ook best héél restrictief lezen, namelijk dat er in iemands leven slechts één man of één vrouw de door God gegeven *“eigen”* man of vrouw kan zijn.

Man en vrouw moeten zich met elkaar verzoenen

Geliefde broeders en zusters, onderlinge verzoening tussen man en vrouw kwam reeds in het vorige Deel 5 over echtscheiding ter sprake. In deze paragraaf ga ik opnieuw op die verzoening in.

U herinnert u zich vast uit Deel 1 van deze studie dat onze God een God van orde en harmonie is. Daarom wil Hij ook dat er harmonie in het huwelijk is. De Heer schiep de wereld, de mens en het huwelijk niet tot chaos en wanorde. Neen, uit de woestheid en ledigheid van de aarde schiep Hij juist iets moois. Leest u maar in z'n geheel Gen. 1. Ik zal mij nu echter bepalen bij enkele verzen. Gen. 1:31-2:2 – *“En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag. (2:1) Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir. Als nu God op den zevenden dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevenden dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.”*

We lezen hier dat alles wat God gemaakt had, zeer goed was. God had dus, voordat Hij ging rusten, niet alleen Adam geschapen, maar óók Eva én het huwelijk ingesteld, hoewel Eva in de bijbel pas vanaf Gen. 2:22 verschijnt. En het was zeer goed!

In Jes. 45:18 lezen we dat God de aarde geschikt had gemaakt voor bewoning: *“Want alzo zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft, Die God, Die de aarde geformeerd, en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zou, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou: Ik ben de HEERE, en niemand meer.”*

Het woordje *“ledig”* is hetzelfde als in Gen. 1:2. Onze geweldige, harmonieuze God die de aarde vol harmonie schiep, wilde dat de aarde ook voor Adam en Eva een geschikte plaats was om te wonen. Het gebruik van het woord *“wonen”* legt uiteraard onmiddellijk een relatie met het huwelijk en het gezin. Als God wilde dat er harmonie om te wonen op de wereld was, dan wilde Hij dat zeker in de huwelijken en in de gezinnen.

Broeders en zusters, als er echter tussen man en vrouw in hun huwelijk geen harmonie is, dan heerst er in hun huwelijk een verterend vuur. In de Joodse godsdienst wordt dat als volgt verklaard. Het woord voor *“man”* en *“vrouw”* is in het Hebreeuws *“iesj”* (אִשׁ), respectievelijk *“iesjah”* (אִשָּׁה). Wanneer uit de beide woorden de letters *“hee”* (ה) en *“jod”* (י) wegvallen, blijft er alleen nog *“eesj”* (אש) over. *“Eesj”* (אש) betekent *“vuur”*, terwijl de weggenomen twee letters het woordje *“jah”* (יה) vormen, dat *“God”* betekent. En zo is het ook! In een huwelijk waar God ontbreekt, kan een vuur ontstaan dat de man en zijn vrouw verteert. Maar als het goed is en beide huwelijkspartners God in hun huwelijk verwelkomen, dan wordt volgens de Joodse godsdienst de vereniging (de eenheid) van man en vrouw door

Gods Sjechinah Glorie bezegeld (Talm. Babl. Sotha, fol. 17a). Voor een bespreking van de Sjechinah Glorie verwijs ik naar de studie [“BRANDOFFERALTAAR van de Tabernakel \(2\) – het”](#) welke u eveneens op deze website kunt vinden, maar het volgende wil ik er toch nog wel over zeggen.

God woonde in het Allerheiligdom op het gouden Verzoendeksel van de Arke des Verbonds tussen de twee cherubs. De Israëlitische hogepriester mocht éénmaal per jaar, op de grote Verzoendag, het Allerheiligdom binnengaan om verzoening te doen voor het volk. Wanneer hij dan het bloed der verzoening óp en vóór de Arke des Verbonds had gesprenkeld, dan was het zichtbare teken voor Israël dat God de zonden had vergeven, dat Gods Sjechinah Glorie verscheen, d.w.z. Zijn glorie en heerlijkheid in het beeld van de wolk. Dit gebeurde echter slechts éénmaal per jaar (Ex. 30:10; Lev. 16:2,34; Hebr. 9:7).

Het Hebreeuwse woord “*sjechinah*” (שכינה) betekent “*het wonen*”. Omdat de Joden Gods heilige Naam Jahweh niet mochten gebruiken, duidde men Hem onder andere met deze naam aan. “*Sjechinah*” is afkomstig van de Hebreeuwse werkwoordstam “*sjachan*” (שכח), dat “*wonen, verblijven, tronen, vestigen, rusten*” betekent.

Geliefde broeders en zusters, deze Sjechinah, de inwonende heerlijkheid in ons hart van de Drie-enige God mogen wij nu elk moment dagelijks in ons huwelijk ervaren (Joh. 14:15-23). De christelijke man en zijn vrouw mogen steeds weer Zijn glorie en heerlijkheid ervaren, als zij aan Jezus’ voeten komen om Hem te aanbidden en naar Zijn Woord te luisteren. Wat een geweldige genade.

Maar vóórdát zij Gods geweldige heerlijkheid kunnen en mogen ervaren, moeten de man en zijn vrouw zich eerst met elkaar verzoenen. En dat is ook mogelijk! Als zij daartoe bereid zijn én aan de voeten van Jezus komen. Door het verlossingswerk van Jezus aan het kruis is nu op elk moment van de dag de toegang tot de troon van God geopend om met Hem tot verzoening te komen, hoewel de Israëlitische hogepriester slechts éénmaal per jaar het Allerheiligdom mocht binnengaan.

Ja, broeders en zusters, onderlinge verzoening in het huwelijk en het wegruimen van alle zonden is heel belangrijk. Er mag verschil van mening zijn over bepaalde huishoudelijke zaken, maar het mogen nooit geschillen worden. Helemaal mag er nooit sprake zijn van onverzoende zonden op grond van overspel of hoererij.

Het belijden, verzoenen en wegruimen van zonden in het huwelijk is zó belangrijk, dat Jezus eerste wonder tijdens Zijn aardse omwandeling hiermee in verband staat. Want wist u dat het alleréérste wonder van Jezus het vernieuwen van de wijn op het huwelijksfeest te Kana was (Joh. 2:1-11)?

Jezus bezocht een huwelijksfeest en toen het feest in volle gang was, bemerkten zij dat de wijn op was. Wijn is in de bijbel altijd het beeld van vreugde én van Jezus gestorte Bloed. In overdrachtelijke zin was dus door allerlei zondige oorzaken de vreugde in het huwelijk verdwenen. In overdrachtelijke zin ervoeren man en vrouw aan elkaar geen vreugde meer. Wat gebeurde er vervolgens in Kana? Gelukkig vroeg men Jezus om raad. Men ging naar het juiste adres. Jezus is immers de Weg en de Waarheid en het Leven. Jezus was aanwezig op dit huwelijksfeest. Hij was uitgenodigd (Joh. 2:2) net als vele anderen. Maar het tragische was, althans dat lezen we nergens, dat Jezus niet als de eregast werd behandeld. Hij was aanwezig, maar méér ook niet. Helaas gebeurt hetzelfde in de huwelijken van vele christenen. Jezus is aanwezig, maar niet prominent. Hij heeft geen ereplaats gekregen. Totdat men zich herinnert, als er moeilijkheden zijn gekomen, dat Hij ook aanwezig is. En gelukkig weet men Hem dan op het allerlaatste moment tóch te vinden en raad te vragen.

En Jezus ontdekte dat er zes watervaten waren. Joh. 2:6a – “*En aldaar waren zes stenen watervaten gesteld,*”. Vaten verwijzen naar het hart van de mens (Rom. 9:22-23; 2 Cor. 4:7; 2 Tim. 2:20). Het getal zes verwijst naar de mens. Dat heeft u reeds in Deel 2 van deze studie kunnen lezen.

Maar waarvoor dienden die vaten? Joh. 2:6b – *“..... naar de reiniging der Joden,”*. Die vaten dienden ter wassing van handen en voeten. En het ergste was dat Jezus ontdekte dat die vaten niet (volledig) gevuld waren. Toen gaf Hij de opdracht om die reinigingsvaten tot de rand toe te vullen. Joh. 2:7 – *“Jezus zeide tot hen: Vult de watervaten met water. En zij vulden ze tot boven toe.”*

Broeders en zusters, de gehele handel en wandel van man en vrouw moet zijn gereinigd. De harten van zowel de man als zijn vrouw moeten volledig tot aan de rand zijn gevuld met het water der reiniging. Dit reinigingswater is het Woord van God (Efez. 5:26). En nadat het Woord hen door de zalving van de Heilige Geest heeft overtuigd, moet elke onderlinge zonde of schuld worden beleden, vergeven en worden weggewassen door Jezus Bloed. En in zulk een huwelijk komt men tot de conclusie, dat de nieuwe wijn daarna nóg beter is. Er is weer vreugde tussen man en vrouw. En die nieuwe blijdschap en harmonie is nog véél heerlijker dan in het begin, toen zij net getrouwd waren.

Joh. 2:9-10 – *“Als nu de hofmeester het water, dat wijn geworden was, geproefd had (en hij wist niet, van waar de wijn was; maar de dienaren, die het water geschept hadden, wisten het), zo riep de hofmeester den bruidegom. En zeide tot hem: Alle man zet eerst den goeden wijn op, en wanneer men wel gedronken heeft, alsdan den minderen; maar gij hebt den goeden wijn tot nu toe bewaard.”*

Man en vrouw zijn samen mede-erfgenamen van de genade des levens

Broeders en zusters, waarom is in het herstelde huwelijk de nieuwe wijn beter? Omdat aan man en vrouw nu een geweldige zegen van God ten deel is gevallen. We zagen reeds dat de wondervolle Sjechinah Glorie van God nu in hun midden woont. Maar óók zijn zij nu samen mede-erfgenamen van de genade des levens geworden. 1 Petr. 3:7 – *“Gij mannen, insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.”*

Het woord “mede-erfgenamen” als vertaling van het Griekse “*sugklero'nomos*” heeft de volgende betekenis: 1. *“mede-erfgenaam in de zin van gezamenlijk met iemand anders erfgenaam zijn”*; 2. *“iemand die iets ontvangt dat aan hem gezamenlijk met anderen is toegewezen”*; 3. *“deelhebber gezamenlijk met anderen”*.

Onze God heeft dus een bijzondere beloning en een gezamenlijke erfenis weggelegd voor een man en vrouw die zich in het huwelijk met Hem hebben verbonden. Deze beloning is de genade des levens en deze beloning kunnen zij alleen gezamenlijk in ontvangst nemen.

Natuurlijk schenkt God tijdens het huwelijksleven op aarde grote zegeningen aan het echtpaar dat Hem getrouw wil dienen. Maar in dit schriftgedeelte bedoelt Petrus met “*genade des levens*” een nóg grotere zegen die met de eeuwigheid heeft te maken.

Het woord “*genade*” is de vertaling van het Griekse “*charis*”, dat een afleiding is van “*chairo*” dat “*zich verheugen*” betekent óf van “*chara*” dat “*vreugde*” betekent.

“*Charis*” betekent: *“een gunst, liefde, welgevallen, voorrecht, genadegave of milddadigheid die blijdschap, vreugde, genot, charme of lieflijkheid schenkt”*.

“*Genade*” kent in het Nederland maar één woord, maar in het Grieks (en in het Engels) kent het twee woorden. “*Charis*” (het Engelse “*grace*” is hier van afgeleid) kan niet worden gebruikt als beloning voor bepaalde werken, maar is “*de genade, dat God niet alleen de zonden van de zondaar heeft vergeven, maar hem ook heeft vervuld met vreugde en met dankbaarheid*”. Dit in tegenstelling tot “*eleos*” (in het Engels “*mercy*”). “*Eleos*” is “*Gods genade om de ellende en consequenties van de zonden te ontsnappen*”.

Als we nu het door Petrus gebruikte woord “*leven*” bezien (in het Grieks “*zo'e*”), ontdekken we dat Petrus met dit woord wijst op “*het principe van leven in de ziel en de geest*”. Dit in tegenstelling tot het fysieke, lichamelijke leven (in het Grieks “*bios*”).

“Zo’e” is dan de “absolute volheid van het leven, zowel wezenlijk als ethisch, dat aan God toebehoort” (Joh. 14:6; 1 Joh. 1:2).

Het huwelijkspaar in Christus mag dus in het huwelijksleven genieten van een bovenmatige vreugde door de Verlossing in Christus en een echt, actief, krachtig en gezegend leven genieten, dat aan God is toegewijd. Zij zullen een intense blijdschap, een diepe liefde en een gezegend leven ervaren, dat hen rechtstreeks met de eeuwigheid verbindt.

Een leven overigens dat ná de Opstanding nog vreugdevoller, nog dieper en nog grootser zal zijn en voor altijd zal duren.

Geliefde broeders en zusters, God heeft geweldige en onvoorstelbare zegeningen voor christelijke huwelijksparen weggelegd. Deze zegeningen mogen man en vrouw samen in ontvangst nemen. Nu reeds op aarde en straks in de hemel. Deze zegeningen zijn het absoluut waard om onze uiterste best in ons huwelijk te doen.

De nieuwe liefde van man en vrouw zal ná hun wederzijdse verzoening met elkaar uitgroeien tot een eeuwige liefde die blijft bestaan, zelfs tot in de hemel als hoop en geloof niet meer nodig zijn en zijn weggevallen. *“En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde” (1 Cor. 13:13).*

God beschouwt het huwelijk als uiterst kostbaar, heilig en hoog verheven. En wie net als God zó tegen het huwelijk aankijkt, móét wel tot de erkenning komen dat elk tweede huwelijk in iemands leven automatisch afdoet aan de waarde van het eerste huwelijk. Broeders en zusters, moge God u rijkelijk in uw huwelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd met “HEILIG HUWELIJK (7a) – wederzijdse verplichtingen”)